

Księga Psalmów

Psalm 57

1. Przedniejszemu śpiewakowi, jako: Nie zatracaj, złoty psalm Dawidowy, kiedy uciekał przed Saulem do jaskini. **2.** Zmiłuj się nademną, o Boże! zmiłuj się nademną; albowiem w tobie ufa dusza moja, a do cienia skrzydeł twoich uciekam się; aż przeminie utrapienie. **3.** Będę wołał do Boga najwyższego, do Boga, który wykonywa sprawę moję. **4.** On pośle z nieba, i wybawi mię od pohańbienia tego, który mię chce pochłonać. Sela. Pośle mi Bóg miłosierdzie swoje i prawdę swą. **5.** Dusza moja jest w pośród lwów; leżę między palącymi, między synami ludzkimi, których zęby jako włócznie i strzały, i język ich miecz ostry. **6.** Wywyżże się nad niebiosą, o Boże! a nade wszystką ziemią chwała twoja. **7.** Sieci zastawili na nogi moje, nachylili duszę moję, wykopali dół przed obliczem mojem; ale sami wpadli weń. Sela. **8.** Gotowe jest serce moje, Boże! gotowe jest serce moje; śpiewać i wychwalać cię będę. **9.** Ocuć się chwało moja! ocuć się, lutnio i harfo! gdy na świtanu powstają. **10.** Będę cię wysławiał między ludem, Panie! a będę śpiewał między narodami. **11.** Albowiem wielkie jest aż do niebios miłosierdzie twoje, i aż pod obłoki prawda twoja. Wywyżże się nad niebiosą, o Boże! a nade wszystką ziemię wywyż chwałę twoję.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.